

det fungerer i forhold til andre menneskers adgang til det danske arbejdsmarked.

Når det er sagt, så vælger jeg at læse forslaget ud fra den positive vinkel og læse det sådan, som jeg i hvert fald gerne vil forstå forslaget. Og det vil sige, at det, det handler om, er, at asylansøgere skal have en adgang til arbejdsmarkedet på linje med andre mennesker i det her land og til at tage et arbejde, hvis det er, at de kan få et arbejde, og til at tage en lønnet praktikplads, hvis de kan få det. Alene det vil jo være et fremskridt for det enkelte menneske og samtidig være til at håndtere i forhold til arbejdsmarkedet som helhed.

Hvis vi får de præciseringer med i forhold til det forslag, der ligger, så er jeg enig i, at så vil det være et fremskridt for de mennesker, vi snakker om, og give dem en bedre mulighed, så længe de befinder sig i Danmark, og i så fald vil vi støtte forslaget.

Formanden:

Tak til hr. Jørgen Arbo-Bæhr. Er der flere, der ønsker ordet? Hr. Troels Ravn som ordfører for forslagsstillerne.

Troels Ravn (S):

Jeg vil gerne sige tak for debatten. Der er ikke mange danskere, der kan forstå, hvorfor beboerne på asylcentre ikke kan få lov til at leve en ordentlig tilværelse og få lov til at forsørge sig selv, indtil de kan rejse hjem. Hvorfor må de ikke arbejde, når de både kan og vil? Integrationsministeren har sammen med fru Britta Schall Holberg og fru Henriette Kjær i deres indlæg fortalt om, hvordan beboerne på asylcentre allerede i dag er i beskæftigelse. Men fakta er altså, at beboerne sygner hen og bliver syge af at sidde passive.

Kl. 17.50

Jeg vil også gerne referere fra det her skrift, der hedder »want2work«, som er et projekt, som Dansk Røde Kors har iværksat, og jeg vil også gerne referere til andre repatrieringsprojekter i de kommunale centre, hvor man klart anbefaler, at asylansøgerne får adgang til det ordinære arbejdsmarked.

Der står her, at »want2work« med tiden har gjort sig en række vigtige erfaringer gennem arbejdet med at forberede asylansøgere til arbejdsmarkedet. Der har været positive åbenbaringer, men bestemt også negative. Sidstnævnte kan sammenfattes således: Asylansøgere har ikke adgang til arbejdsmarkedet, den optimale løs-

ning er adgang til ordinær beskæftigelse, og asylansøgere må ikke indgå i lønnet praktikforløb. Dette medfører, at mange asylansøgere må indstille deres uddannelse midt i forløbet umiddelbart uden mulighed for siden hen at fuldføre.

Debatten i dag har desværre også vist, at der bliver lavet mange skinmanøvrer og leveret megen hul retorik og snak, når det handler om de afviste asylansøgere.

Jeg forstår på regeringspartierne, at afviste asylansøgere måske kan komme på kursus, hvis de altså skriver under på, at de så rejser hjem – altså noget for noget. Efter min mening gammel-dags, borgerlig politik, fordi problemet med de her aftaler er, at asylansøgerne reelt ikke på nuværende tidspunkt kan gå positivt ind i aftalen, fordi forholdene i hjemlandet ikke er til, at de kan rejse hjem. Regeringen laver altså skinmanøvrer og ønsker egentlig ikke at skabe en værdig tilværelse for de afviste asylansøgere. Jeg mener, at det er brutalitet og principfast umenneskelighed.

Argumenterne for, at denne utålelige situation skal fortsætte er tyndere end nogen sinde. Forslaget medfører ikke, som det er påstået, en ukontrolleret strøm af flygtninge, og reglerne for, hvornår der kan gives asyl, ændres naturligvis ikke, fordi vi behandler de her mennesker ordentligt.

Jeg har hørt flere give udtryk for det i debatten op til i dag, eksempelvis fru Henriette Kjær og De Konservative, der sammen med flere Venstrepolitikere gerne vil være sådan lige lidt mere humane og ordentlige, men det mislykkes altså gang på gang, når det kommer til stykket. Fordi når det kommer til stykket og De Konservative kan vise reel handling og gøre en forskel, ja, så falder man til patten og lader endnu en gang Dansk Folkeparti og dets helt igennem principfaste umenneskelighed styre forretningen og bestemme slagets gang. Og ganske forstemmende har det også været i dag at være vidne til, at hverken regeringen eller Dansk Folkeparti har nogen forslag til, hvordan vi hjælper de her mennesker, der sidder fast og bliver syge på asylcentre.

Jeg kan kun afslutningsvis endnu en gang opfordre regeringen til at droppe den meningsløse og umenneskelige principfasthed. Fokus skal flyttes fra håbløshed til fremadrettede handlinger, så vi holder op med at bryde ned, men derimod bygger op, giver viden og kompetencer og forbereder de afviste asylansøgere til en tilværelse i deres hjemlande.